

Gözleri Gülenim

— h.mahmut-hal · 07 Kasım 2009

Hatırlıyor musun, benim aşkı katmerlim?

Hani, aşkın kor olduğu yerde,
Sevdanın şafağında tanışmıştık.

Sende bal tatlısı bir gülümseme,
Ben ise `merhaba` demiştim,
Kısacık.

Sonra birlikte yapmıştık hani,
Yeri yatak, göğü yorgan.
İkisinin arasında biz değil miydik?
Vuslatın güftesini yazıp,
Bestesini yapan.

Neler oldu bize gözleri gülenim?

Durgun sularda kopardık fırtınaları.
Sessizliğin çığlığına kaptırdık,
Aşka sadık bütün hatıraları.
Sonsuzluğa biletini aldığımız aşkımız,
Söyle,
Nasıl yerin dibine batırdık?
Bu sondu,
Bu son şansımız.

Seninle, aşkımızı tarif ederdik hani,
Sen derdin;
Kördüğümdür çözemeler,
Ben derdim;
İpi sabırdan,
Örgüsü gönül tezgahından diye.

Böyle kolayca mı çözülecekti be gülüm,
Hangi yanlış ilmiği attık bu sevgiye?

Sen yoksun ya, Őu an yanımda,
Eksik her zaman bir yarım.
Benimkisi öyle bir aşk işte,
Yanımdaysan,
İnan iki kere varım.

Yalnızım,
Yalnızlığın girdabındayım.
Nakış nakış hasretini örüyor,
Gönül tezgahım.
Yaşayacağım, yaşamadıklarına inat,
Bir ben,
Yanımda da binlerce ahım.

Gelmezsen gelme be bir tanem,
Ben hep oradayım.
Hani,
Sevdanın şafağı,
Aşkın kor olduğu yer var ya?
İşte hep orada olacağım.
Orada kalacağım.
Orada öleceğim.....